

BARREKA

OTO TA POTOTO

URA ETA ERRADEA

Askotan bizitza latza agertzen jaku. Senar-emazteak bakoitxak bere gurutza eroan bear, alkarri lagunduaz; baiña, Otok diñonez, ala egin bearrean, alkarri gurutza gogortzeko alegintzen dira.

Bodegoi zaarreko kuadroa gustatzen jakon Oto'ri, sukaldean eukena. Ara zelakoa zan: Gizontxo bat joian gurutzepean, gurutza eroan eziñik arrastaka; bere emaztea, barriz, gurutz gaiñean jesarrita lasai... Ori asko ez dala, eskuan eroian oiñetakoarekin burutik bera emoten eutson senarrari...

* • *

Ori orrelan ez zan Oto'renean. Ez eta gutxiago be. Euren gora-beerak izaten ebezan eta asarrealdiak be bai noizbeinka; baiña, andra Josepa emakume maratza zan, etxeari ondo begiratuko eutsona eta ortik ez zetorren kalterik. Gertatzen zana zan, Otok ez ebal sekula suerterik izaten negozioetan. Alderantziz gertatzen jakon lanbidea beti. Iñoiz asmatu ezin.

Orain be mandozain sartuta dabil, ardaoa Naparroan erosi eta Gipuzkoan saldu. Gau eta egun kamiñoetan zazpi mando zaar menperatu eziñik. Atzo gaueko amarretan eldu zan etxera, aspaldi illunduta gero. Blai-blai dator, ura lepotik sartu eta orpotik urten. Ardaoak karu erosi ditu, mandoak iñoz baiño biurriago... asarre dator.

• * *

Sartu da etxean. Sutondoan andre Josepa epelean, galtzerdia egiten; egun osoan lan asko egin dau, kanpoan euria goitik beera eta ez dauka jagiteko gogorik:

—Zu, Oto, erradea utsik daukagu. Ura palta. Gaiñera, euria da. Buztita zagozen ezkerro, artu erradea eta ura ekarri iturritik.

Nik uste neban onduantxe trumoiak eta tximistak joko zituala; baiña ez, ixil-ixilik erradea artu eta badoa ur-billa erroko iturrira. Milagroren bat gertatu da.

Ba-dator etxera erradea urez gaiñezka. Sartu de andre Josepa'ren ondora; lasai egoan galtzerdi egiten. Bat-batean uztu dautso erradea burutik beera:

—Zu ere, buztita zagoz orain. Joan eta ekarri ura iturritik.

Andre Josepari ez jako arnasarik bere onera etorri oraindiño:

—Alena, alakoa..!

TXOKOLATE GOGORRA

Urte batzuek dirala oitura izaten zan elizetan gogojardunak izatea.

Aste beteko sermoiak eta itzaldiak ziran eta ondoren jende guztia konpesatu egiten zan banan-banan, euren pekatuak aitortuaz barkamena eskatzeko.

Garizumako sermoi oien ondoren, Oto zekorria saltzera (aitortza egitera) joan zan elizara. Praille bizarduna an egoan konfesonarioko kaiolan sartuta eta bere aurrean bi errenkada luze gizon autortzeko txandean zain.

Otok presa aundia edo an zain egoteko astirik edo gogorik ez. Joan da Joseparengana:

—Zuk zer egingo zenduke, konpesatzera ba'zoaz, txanda-pasa egiteko?

—Praillearenganako asmoa ba'dozu, nik ori oso ondo ezagutzen dot eta konbeni jatzu txokolatea erosi eta eroatea. Asko guztatzen jako eta lau ordu badaroz konfesatzen. Aspertuta eta gosetuta egongo da onezkerro. Zuk txokolatea erakutsi egiozu eta txanda-pasa egin baietz!

—Zu lako emakume argirik non?

* • *

Joseparen aolkuari jaramon egiñez, erosi eban Otok txokolaterik onena. Elizara doala, beztopo egin dau ladrillu mee batekin. Buruan argi bat biztu: jako.

—Zertarako txokolatea emon? Ladrillu dotore au sartuko dot txokolatearen zorroan.

Pentsau eta egin. Txukun gelditu jakon, itxura onean. Konfesonario aurrean estulka asi zan, praillea konturatu zan arteko guztian. Orduan txokolatea erakutsi eutson Otok.

—Ia, ba, datorrela ori, presa aundiakin dator-eta...

* • *

Egin zituen euren lanak: Otok esan eta besteak barkatu.

—Orain, penitentzirako, Aita Gure bat esan San Pedroren altara aurrean. Otok alde egiterako, sartu eutson agiña prailleak txokolatari. Sartu? Bai, zera... Agiña apurtu jakon. Bitartean Oto San Pedro-altararen aurrean otoitzean dago, amaitu dauanean, kalera bidean asi da; baiña, prailleek dei egin dautso bereganatzeko:

—Ator, ator. Penitentzia bete al dok?

—Bai, jauna.

—Azkartxo egin dok. Non zan?

—Ortxe, San Pedro-altararen aurrean.

—Or?

—Bai, jauna, ortxe.

—Ez, ez, orrek ez dau balio: Erromako San Pedroren aurrean bete bear dozu penitenti ori.

—Erroman..!

—Bai, Erroman.

—Penitenti gogorra emoten daust berorrek.

—Gogorragoa zoan ik emondako txokolatea.

ARRINDA'tar ANES